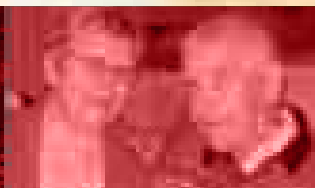
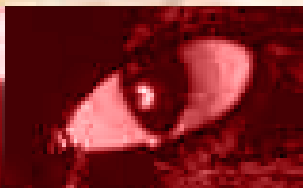
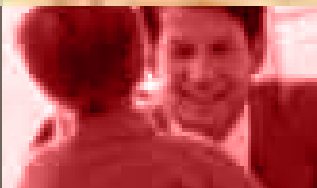

Op levensreis

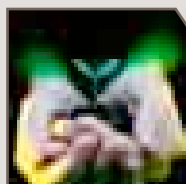
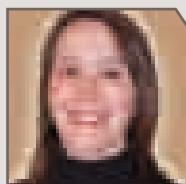

**De betekenis van 14 euro
Een kwestie van vertrouwen?
Tevreden oud worden**

Klein zaadje, grote gevolgen

Marieke Rommel

Mijn zorgen over de vervuiling van de aarde worden weer eventjes weggemoffeld: dit blijft nog wel eventjes duren.

Ben ik de enige die het zich soms afvraagt? Hoe vaak zal de lente nog doorbreken? Hoe lang zal de natuur nog telkens doen wat we zo vanzelfsprekend vinden, en het landschap groen kleuren? En dan is het al goed juni, en dan verwonder ik me er plots over hoe heerlijk de natuur geurt op een warme avond, of na een regenbuitje. Mijn zorgen over de vervuiling van de aarde worden weer eventjes weggemoffeld: dit blijft nog wel eventjes duren. Toch ben ik me er zo bewust van dat dit alles, wij mensen inbegrepen, zo kwetsbaar zijn.

Maar die levensdrang, die kiem-

kracht. Het is niet te stuiten. Ik heb het van dicht gezien dit jaar: ik heb gezaaid. Een paar tomatenplantjes in yoghurtpotjes op de vensterbank. Ik zal het maar toegeven dat het me een kinderlijke voldoening gaf om het groen te zien opschieten. Nieuw leven zien maakt ons gewoon blij, en het is een droef feit dat we veel te weinig stilstaan om het van dichtbij te bewonderen.

Misschien heb je ook al de laatste Disney/Pixarproductie gezien: Wall-E. Het gaat over een robotje dat als laatste op een compleet onleefbare, oververvuilde wereld is overgebleven. De mensen hebben zichzelf

net op tijd naar de ruimte gelanceerd om in een supercruiseschip rond de aarde te cirkelen. Nu en dan sturen ze een sonde naar de aarde met een klein plantje. Indien het wortel kan schieten is de tijd rijp om terug te keren. In het schip zijn de mensen geëvolueerd tot obese varkentjes die via een lopende band verder bewegen en gevoederd worden.

Ik vond het een grappige, maar akelig makkelij in te beelden waarschuwing. Wat zou Darwin ervan gevonden hebben? Gaat de evolutie in die richting?

Ik kan best aannemen dat wezens zich in de loop der jaren hebben aangepast aan wisselende situaties, maar neen, ik kan niet geloven dat wat we kennen en zijn uit het

Het wonder van het leven rondom ons moet wel ontworpen zijn. Door iemand met smaak, iemand die van schoonheid houdt, van variatie, van humor ook.

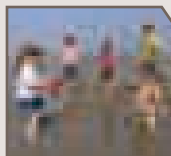
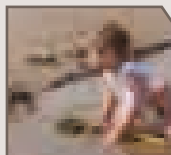
toeval is ontstaan. Een riskante mening, maar ik kan, zelfs met de grootste inspanning van mijn verbeeldingskracht en/of gezond verstand, de logica van de oerknal echt niet volgen.

Het wonder van het leven rondom ons moet wel ontworpen zijn. Door iemand met smaak, iemand die van schoonheid houdt, van variatie, van humor ook.

Bijgevolg kan ik ook niet geloven dat we hier zijn zonder een weloverwogen doel, zonder bestemming. In de artikelen in dit nummer komen mensen aan bod die dit hebben begrepen, en nu al anders leven, namelijk waartoe ze gemaakt zijn. Misschien wordt hier wel een zaadje in jouw hart geplant. Ik mag het hopen, want een mooier, nieuwer leven bestaat er niet.

Goede reis!

Uit Leven en kracht.

Jezus Christus, de Zoon van God, de grote profeet en leraar, is gekomen om de mensen op te roepen de goede weg te kiezen.

Wij praten in ons land graag en veel over het weer en de vakantie. Het weer is doorgaans nogal wisselvallig en er valt dus altijd wel wat over te zeggen.

En de vakantie?

Belgen zijn erg reislustig. Waar je ook heenreist, je komt bijna altijd wel een Belgische toerist tegen.

Ver weg of dichtbij?

Al maanden van tevoren maken we onze vakantieplannen. We bieden soms tegen elkaar op: de een wil nog verder weg dan de ander. En wie maar één keer per jaar met vakantie gaat, telt niet meer mee. Waar reizen we heen? De Noord-kaap, Zuid-Afrika, Malta? Of blijven we liever wat dichterbij huis: Luxemburg, de Ardennen, Limburg?

Bestemming onbekend

Ik weet niet, beste lezer, waar u met vakantie heen gaat, maar één ding is zeker: u bent hoe dan ook al op reis: u reist namelijk door het leven heen. De mens als reiziger is een beeldspraak die je in de Oudheid al aantreft. In de loop der eeuwen hebben denkers en dichters met dit beeld mensen opgeroepen na te denken over hun eindbestemming. U bent op reis van de wieg tot het

graf en wat dan?

Dan staat er een punt, zeggen velen in onze tijd.

Dan is de reis definitief ten einde, dood is dood, ja toch?

Of toch niet? Zet u een vraagteken? Vertrekt u met onbekende bestemming?

Reisdoel

De Bijbel zet aan het eind van onze reis hier op aarde een dubbele punt: de reis gaat voort. U reist naar de eeuwigheid en wat dan? In het Oude Testament zegt de wijze Prediker: "De mens gaat naar zijn eeuwig huis?" (Prediker 12:5) en in het Nieuwe Testament leert de schrijver van de Brief aan de Hebreëen (hoofdstuk 9-27) ons: "Eenmaal moet de mens sterven en daarna volgt het oordeel".

Routebeschrijving

Jezus Christus, de Zoon van God, de grote profeet en leraar, is gekomen om de mensen op te roepen de goede weg te kiezen.

De juiste route voert over een smalle weg, zegt Jezus, en om daarop te komen moet je door een nauw poortje. Hij heeft ons een betrouwbare routebeschrijving gegeven in zijn reisgids, de Bijbel: "Ga door de nauwe poort naar binnen. Want de brede weg, die velen volgen, en de ruime poort, waar velen door naar binnen gaan, leiden naar de ondergang. 14 Nauw is de poort naar het

leven, en smal de weg ernaartoe, en slechts weinigen weten die te vinden." (Bijbel Matteüs hfdstk. 7 vers 13, 14). Het kost kennelijk inspanning om de goede weg te vinden, maar dat is wel de moeite waard. Jezus zegt dit ook niet om ons te ontmoedigen. Wie een berg wil beklimmen, verwacht van de gids eerlijke voorlichting. Jezus nodigt ons uit mee te gaan. Hij is bereid ons de weg te wijzen. Wie zich aan Hem toevertrouwt, verdwaalt nooit.

Twee wegen

In de Bijbel wordt vaak het beeld gebruikt van de weg als voorstelling van het menselijke leven.

Er is een weg die uitloopt op de eeuwige ondergang, de Godverlatenheid, en een weg die voert naar het eeuwige leven bij God.

Op die eerste weg lopen de goddelozen, dat zijn de mensen die zich van God niets aantrekken. Uiterlijk kunnen dat keurig nette mensen zijn, maar zij leven wel zonder God.

Op de andere weg gaan zij die luisteren naar God.

Het is geen gemakkelijke reis, maar Hij brengt u op de eindbestemming, de eeuwige heerlijkheid, waar we altijd bij God mogen leven. Sommige mensen hebben thuis aan de muur een wandtekst met de woorden: God heeft ons geen kalme reis beloofd, maar wel een behouden aankomst.

Goede reis en behouden vaart gewenst!

Levenskunst

Manja Boumans

In een mensenleven verandert er zoveel. Na mijn hele kindertijd getraind te hebben om ijsschaatser te worden, werd mijn droom om bij Holiday On Ice te schaatsen als soliste werkelijkheid. Blijkbaar zijn er heel wat mensen die tegenwoordig ook dromen van 'Stars On Ice' als je kijkt wie er allemaal meedoen aan dit tv-programma.

Terwijl ik rondreisde, succes had, goed verdiende, populair was, kortom mijn grote droom had kunnen realiseren, had ik vreemd genoeg soms angst-aanvallen. Als ik eraan dacht dat dit geluk misschien niet blijvend zou zijn, dat ellende, pijn en dood ook mij konden overkomen, werd ik gewoon hysterisch. Wat was de zin van het leven? Schaatsen? Succes hebben? Reizen? Populair zijn? Ik was professionele kunstschaatser maar kende de kunst van het leven niet. Pas door in de Bijbel te lezen leerde ik over levenskunst.

Eigenlijk is het eenvoudig. De kunst van het leven is datgene te doen waar je Schepper je voor bestemd heeft, en dat is in de eerste plaats een relatie met Hem hebben. Dat is aanvaarden dat Jezus Christus de weg geopend heeft voor jou. Levenskunst is dat te aanvaarden. Wat kun je er nu echt bij verliezen? Het is een cadeau dat God je aanbiedt. Je hoeft maar aan te nemen, te aanvaarden dat Jezus in jouw plaats is gestorven.

Als iemand je gratis een levensverzekering zou aanbieden, zou je wel gek zijn het niet te aanvaarden. God biedt je een levensverzekering aan die verder loopt na de dood. Hij maakt jouw leven nu al zinvol en zorgt ervoor dat je je leven na de dood bij Hem kunt doorbrengen.

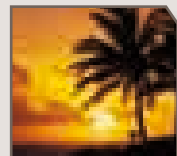
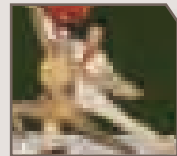
Wat je ook doet, waar je ook mee bezig bent... het heeft allemaal geen nut als je je cadeau niet hebt aangenomen. De grootste verandering in mijn leven was het moment waarop ik de waarde van dit cadeau heb ontdekt en het met beide handen heb aan-

God geeft je levenskunst.
Hij geeft je leven inhoud, zin en vorm.
Een kunstwerk.

genomen. Je hoeft mij niet te geloven, maar je kunt wel zelf de proef op de som nemen: belijd aan God dat je, net zoals iedereen, een zondaar bent, dat je beroep wilt doen op de genade van Jezus, dat je Hem wilt toebehoren en laat Hem vervolgens aan het werk gaan in je leven. Hij geeft het inhoud, zin en vorm. Een kunstwerk.

Ik ben niet de enige die dat leven ontdekt heeft. Over de gehele wereld zijn er naar schatting meer dan 400.000.000 mensen die hun hoofd voor God hebben gebogen en Jezus als hun Heiland hebben aanvaard. Sinds het moment dat ik die stap zette, weet ik wat levenskunst is.

God biedt je een levensverzekering aan die verder loopt na de dood.

Voor het andere boek naar ...

het goede boek
vzw uw boek- en muziekwinkel

Een enthousiast en luisterend team geeft je graag advies voor een geslaagde aankoop.

- Brugge :** Moerkerksesteenweg 56
8310 Sint-Kruis (Luc en Anke Hoedt)
050 37 54 57
brugge@hetgoedeboek.be
Di. tot zat.: 10-12 en 14-18 u.
- Genk :** Vennestraat 345
3600 Genk (Frans en Anke Walraven)
089 30 58 86
genk@hetgoedeboek.be
Di. tot vrij.: 10-13 en 14-18 u.
Zat.: 10-17 u.
- Gent :** Grotesteenweg-Noord 15
9052 Zwijnaarde (Dirk Debaere)
09 220 17 02
gent@hetgoedeboek.be
Di. tot vrij.: 10-12 en 13.30-17.30 u.
Zat.: 13.30-17 u.
- Leuven :** Tervuursesteenweg 192
3001 Heverlee (Ger en Linda Smit)
016 25 93 83
leuven@hetgoedeboek.be
Di. tot vrij.: 10-12 en 13.30-17.30 u.
Zat.: 10-17 u.
- Kortrijk :** Overleiestraat 16
8500 Kortrijk (Annie Thermote)
056 35 78 99
kortrijk@hetgoedeboek.be
Ma. tot vrij.: 9.30-12 en 14-18 u.
Zat. 9.30-12 en 14-17 u. Di. gesloten.

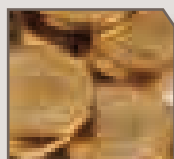
Verzending door heel Vlaanderen

Hét adres voor alles wat met de Bijbel te maken heeft.
Breng eens een bezoekje aan één van onze vijf winkels.

web: www.hetgoedeboek.be

De betekenis van 14 euro

Jacques Rommel

We mogen de tijd niet door onze vingers laten glijden zonder enige tijd te spenderen met diegenen die echt voor ons tellen, die ons het nauwst aan het hart liggen.

Een man kwam laat thuis van zijn werk, moe en geïrriteerd. Zijn zoontje van vijf zat op de stoep voor de deur op hem te wachten.

Zoon: "Papa, mag ik je iets vragen?"

Vader: "Ja natuurlijk, wat is er?"

Zoon: "Papa, hoeveel verdien je per uur?"

Vader: "Dat zijn jouw zaken niet, waarom vraag je zulke dingen?" zei de vader kwaad.

Zoon: "Ik wil het gewoon weten. Als je blijf, vertel het mij, hoeveel verdien je per uur?"

Vader: "Als je het echt wil weten, ik verdien € 14,00 per uur".

Zoon: "Oh" antwoordde de zoon met zijn hoofd gebogen.

Zoon: "Papa, mag ik alsjeblift € 7,00 lenen?"

De vader werd nu echt boos: "Als dat de enige reden is waarom je mij dat vraagt, zodat je geld kan lenen om één of ander dom speelgoedje te kopen, dan mag je nu onmiddellijk naar boven en naar je bed gaan. En denk er maar eens over na waarom je zo egoïstisch bent. Ik ga niet elke dag hard werken voor jouw pleziertjes!"

De jongen ging stil naar zijn kamer en sloot de deur.

De man zat neer en werd nog bozer over de vragen van zijn zoontje. "Hoe durft hij zo'n vragen te stellen,

alleen maar om geld te krijgen?"

Na een uurtje of zo, was de man gekalmeerd en begon hij na te denken. Misschien moest zijn zoon echt wel dringend iets kopen met die €7,00 en eigenlijk had hij nooit eerder om geld gevraagd. De man ging naar de kamer van zijn jongen en deed de deur open.

"Slaap je?" vroeg de vader.

"Neen, papa. Ik ben wakker."

"Ik heb eens nagedacht, misschien was ik te hard voor je. Het is een lange dag geweest en ik heb mij op jou afge-reageerd. Hier is de zeven euro die je gevraagd hebt."

De jongen lachte en ging rechtop zitten. "Dank je, papa!" riep hij. Toen haalde hij nog een paar muntstukken onder zijn hoofdkussens vandaan.

Toen de vader zag dat de jongen al geld had, begon hij weer boos te worden.

De jongen zat stil zijn geld te tellen, en keek dan naar zijn vader.

"Waarom vraag je mij geld als je al geld hebt?" vroeg de vader wat nors.

"Omdat ik nog niet genoeg had, maar nu wel." antwoordde de jongen.

"Papa, ik heb nu €14,00. Kan ik nu een uur van je tijd kopen? Kom alsjeblift morgen een uurtje vroeger naar huis. Ik zou graag samen met jou willen eten."

De vader was vertederd. Hij legde

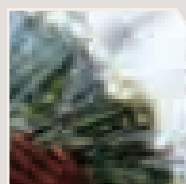
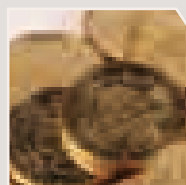
zijn armen rond de jongen en vroeg hem te vergeven.

Dit is een kleine herinnering aan allen die hard werken in het leven. We mogen de tijd niet door onze vingers laten glijpen zonder enige tijd te spenderen met diegenen die ons het meest kostbaar zijn. Als we morgen sterven, zal de onderne-ming waarvoor we werken relatief snel vervanging vinden. Maar de familie en vrienden die we achterlaten, zullen het verlies voor de rest van hun leven voelen.

La fiesta

Yvan Thomas

Ter hoogte van het Koninklijk Paleis te Madrid, sprongen ineens twee dolenthousiaste vrouwen van rond de 30 jaar uit een deuropening. “¡La fiesta!” riepen ze uitbundig naar ons. Mijn vrouw en ik waren op zijn minst verrast. Ze zwaaiden met rode anjers en riepen weer “¡La fiesta!”. Ik had intussen begrepen dat het iets met een feest te maken had. Dat feest zou plaatsvinden om één uur in de namiddag. Toch leek het me allemaal een beetje verward, maar ik kreeg een anjer in mijn knoopsgat, en mijn vrouw één in het haar.

El hombre

We keken elkaar aan en begrepen dat het nu wel snel over betalen zou gaan, niets is immers gratis? En ja hoor: “Un céntimo de euro, por favor”. Ik diepte een stukje van 10 cent uit mijn broekzak op, en zei dat ze de overige negen cent mochten houden. Maar nee, schijnbaar wilden ze een symbolisch gebaar van één eurocent. En ‘el hombre’ - dat was ik - moest die ene eurocent betalen. Ik tastte heel diep in mijn linkerzak naar mijn portefeuille. Op dat ogenblik begreep ik dat

deze dames het ‘grote’ geld wilden zien. Ik zag de lange vingers van één van beide al naar mijn portefeuille graaien, maar ik klapte mijn portefeuille snel dicht, zodat haar vinger heel eventjes pijnlijk gekneld zat. Ik stopte mijn portefeuille snel weg, en even snel verdwenen onze anjers en de Fiestadames.

Hun plan had niet gewerkt. En het was niet dat we zoveel geld te verliezen hadden, maar we dachten aan de strenge controles in de luchthaven waar we zonder onze paspoorten, SIS-kaarten en overige kaarten zeker in de problemen zouden geraken.

Zelfs onze voeten en onze schoenen waren bij het inchecken nagezien met een speciaal toestel, dus we mochten er niet aan denken dat we zonder papieren thuis zouden moeten zien te geraken.

Fiesta zonder kater

Als je het mij vraagt, lijkt het inchecken voor de ‘enkele reis naar de hemel’ toch heel wat makkelijker. Je hebt geen boordpapieren nodig, geen geld, geen paspoort, geen kennis van vreemde talen,... Je moet alleen

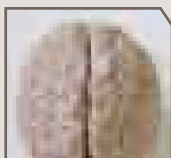
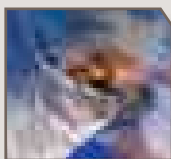
maar aanvaarden dat Hij, Jezus, degene is die je over de grens draagt en voor jou garant staat in geval van controle en/of identificatie. Of is dit juist ons grootste probleem? Toegeven dat we eigenlijk geen recht hebben om verder te reizen? Het is nochtans eenvoudig. Zoals het voor een kind volstaat iemands ‘kind’ te zijn om aanspraak te maken op de verantwoordelijkheid van zijn ouders, zo is het voor ons voldoende om op Jezus te vertrouwen, om behouden thuis te komen. Op die manier kunnen we uiteraard wel uitkijken naar het echte ‘la fiesta’, zonder wrange nasmaak, zonder achterpoortjes.

Ineens sprongen twee dolenthousiaste vrouwen uit een deuropening. ‘¡La fiesta!’, riepen ze uitbundig uit. Ze zwaaiden met rode anjers. We werden op een feest uitgenodigd.

De grijze massa

Dr. Marcel Lenaerts.

De werking van een hersencel – zoals elke lichaamscel – is enorm ingewikkeld.

De grijze massa. Zo worden onze hersenen dikwijls, ietwat kleinerend beschreven. Maar in werkelijkheid gaat het om een enorm ingenieus orgaan. Met 'grijze stof' bedoelt men de hersencellen zelf, neuronen genaamd. De werking van een hersencel – zoals van elke lichaamscel trouwens

- is enorm ingewikkeld. De complexiteit van de werking van één enkele cel wordt wel eens vergeleken met de complexiteit van een stad als New York.

Een volledige bibliotheek zou de boeken niet kunnen bevatten die een dergelijke “krioelende mierenhoop” zou willen beschrijven. Ik probeer het hier in de notendop uit te leggen.

Het is te merken dat de mens maar één tiende van zijn hersencapaciteit gebruikt...

Een neuron (hersencel) moeten we ons voorstellen als een spinnenweb: een centraal gedeelte met daarin de celkern met talloze lange uitlopers, zoals de draden waaraan een spin haar web ophangt. Vergelijk het met een driedimensionaal spinnenweb. Deze uitlopers of 'dendrieten' lopen naar de dendrieten van andere neuronen om daarmee een verbinding of synaps te vormen. Het lijken wel lange armen die naar elkaar reiken en waarvan de 'vingertoppen' signalen aan elkaar doorgeven.

Binnen de cel verloopt het signaal elektrisch, alsof er een stroomstoot doorheen loopt, maar de uiteinden van elke cel raken elkaar niet aan. Het doorgeven van het signaal van de ene naar de andere dendriet verloopt volledig scheikundig. Neurotransmitters of bepaalde chemische stoffen zorgen ervoor dat de dendrieten van de ontvangende cel receptoren vormen die het signaal opvangen, ontcijferen en opnieuw doorgeven aan een volgende cel, om zo tot een volledig circuit te komen. Gebruikte receptoren worden niet opnieuw ingezet op dezelfde plaats, maar 'gerecycleerd': in stukjes uiteen gehaald en hergebruikt in een nieuwe functie.

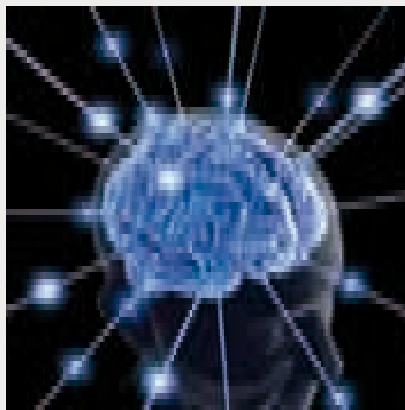
Onze hersenen bevatten gemiddeld honderd miljard neuronen of hersencellen. Om van één tot honderd miljard te tellen zou men zesduizend achthonderd jaar nodig hebben. Een enorm aantal minuscule spinnenwebben, die vele verbindingen maken met vele andere spinnenwebben. Elk neuron maakt duizend tot tienduizend verschillende verbindingen. Ter hoogte van de kleine hersenen kunnen dit wel 300.000 verbindingen zijn per neuron.

Er zijn momenteel meer dan vijftig verschillende neurotransmitters gekend in de wetenschap, maar vermoedelijk zijn er veel meer. Ze zijn ook niet allemaal evenwaardig. Acetylcholine bijvoorbeeld, vertegenwoordigt maar één procent van het totale gamma, maar het is wel enorm belangrijk.

Zo zijn er aan een auto ook kleine, maar essentiële onderdelen. Een gaspedaal is maar een klein deel met een miniem gewicht in vergelijking met het totale gewicht van de auto. Maar het is wel enorm belangrijk. Acetylcholine is het gaspedaal van onze hersenen. Het maakt ongeveer zestig procent van de neurotransmitteractiviteit uit.

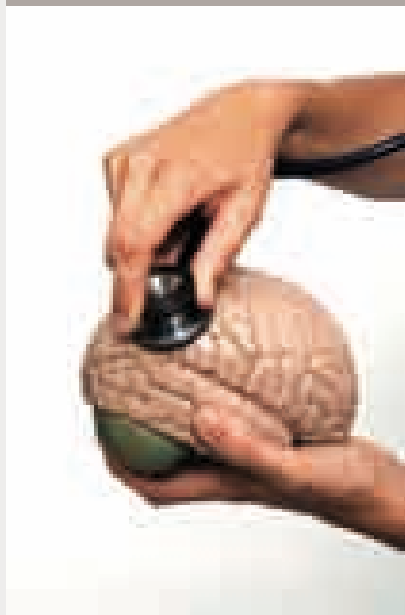
GABA – gamma – aminoboterzuur
– is als het rempedaal.

Ook GABA is een zeer klein onderdeel, maar erg vervelend als het niet goed functioneert. GABA maakt ongeveer veertig procent van de neurotransmitteractiviteit uit, en dit in zeer kleine concentraties. Een meer algemeen bekende neurotransmitter is bijvoorbeeld ook serotonine. Bepaalde geneesmiddelen verminderen de heropname van deze stof. Het effect is onder andere

Het verschil tussen de slaaf der gewoonte zijn en je leven onder controle hebben is niets meer dan de werking van een klein elektrisch circuit in je hersenen."

Paul Wilson

dat iemand van een depressie kan genezen.

Als je de werking van één synaps (vingertop) zou willen beschrijven op één blad papier, dan zouden de hersenen een boek zijn met de dikte van 2500 maal de omtrek van de aarde... In vergelijking hiermee is het 'World Wide Web' een primitief prutsnetwerkje. Zelfs tijdens onze slaap zijn onze hersenen intensief aan het werk. Zij zijn dan al de opgedane informatie van de vorige dag aan het rangschikken vooraleer het op te slaan. Sommige informatie (bijvoorbeeld traumatische ervaringen) is zo ingrijpend voor onze hele persoonlijkheid, dat onze hersenen er vele nachten mee bezig zijn.

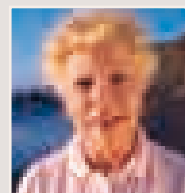
Ik beperk me hier slechts tot het cijfermateriaal, en zwijg nog over de oneindig ingewikkelde werking van elk neuron, neuronschakelingen of zogenaamde "circuits", over hersenkernen en hersencentra. Ik kan ook niet uitwiden over ons geheugen, en het verschil tussen het latente en het recente geheugen. Ik zal ook maar niet beginnen over het limbische systeem, dat onze gevoelens reguleert, noch over onze stemmingen, kunstzin, verantwoordelijkheidszin, het aanvoelen van onrecht, en de kennis van goed en kwaad.

Is alles dan terug te brengen tot scheikundige processen? Dat geloof ik echt niet. Ingewikkelde experimenten hebben aangetoond dat onze hersenen onze gedachten en emoties dragen, maar dat bepaalde fenomenen het materiële overstijgen. Neem nu de persoonlijkheid van de mens, zijn "hart", zijn "ziel". Dit is helemaal niet wetenschappelijk te lokaliseren in het brein. Het is de "adem van God" die hij ingeschapen kreeg (Genesis hfdstk. 2 vers 7).

Welk ontzag moet ons dit geven voor elk mens, voor elk geschapen wezen, voor de hele schepping. Welk oneindig ontzag moet ons dit geven voor onze Schepper!

De kleine Godzoeker

Auteur onbekend

Ons beeld van God: "Ik heb vandaag met God gegeten, en hij is anders dan ik had gedacht."

Er was eens een kleine jongen die graag God wilde ontmoeten. Hij was zich ervan bewust dat de weg naar de plaats waar God leefde heel lang zou zijn. Dus pakte hij zijn rugzak, stopte er enkele blikjes Cola en een paar chocoladerepen in, en ging op stap.

Na een lange wandeling kwam hij in een klein park. Daar zag hij een oud vrouwtje dat op een bank zat en naar de duiven keek die de broodkruimels oppikten die zij voor hen op de grond gooide. De kleine jongen ging bij de vrouw op de bank zitten, en deed zijn rugzak open. Toen hij een blik Cola wilde opentrekken, ontmoette zijn blik die van de oude vrouw. Dus pakte hij een chocoladereep en gaf die aan de vrouw.

Dankbaar nam deze de zoetheid aan en glimlachte daarbij. De jongen vond het een heel mooie glimlach en gaf de vrouw ook een blikje Cola. De vrouw glimlachte weer, nog mooier dan eerst.

De kleine jongen vond het prachtig. Zo zaten die twee een hele tijd op de bank in het park en aten met elkaar de chocoladerepen en dronken Cola - maar geen van beiden zei een woord. Toen het donker werd, voelde de jongen dat hij moe werd en hij besloot terug naar huis te gaan. Na enkele stappen te hebben gezet, stopte hij, keerde terug naar het oude vrouwtje

en gaf haar een dikke knuffel. Het vrouwtje glimlachte weer heel gelukkig.

Toen hij thuiskwam zag zijn moeder de vreugde op het gezicht van haar zoontje en vroeg: "Wat heb je vandaag voor leuks gedaan dat je zo vrolijk kijkt?" En de kleine jongen zei: "Ik heb vandaag met God gegeten - en zij heeft een heel mooie glimlach!"

Ook de oude vrouw was naar huis gegaan waar haar zoon op haar wachtte. Ook hij vroeg haar waarom zij er zo blij uitzag. En zij antwoordde hem: "Ik heb vandaag met God gegeten - en hij is veel jonger dan ik had gedacht."

Een kwestie van vertrouwen?

Ruth Rau

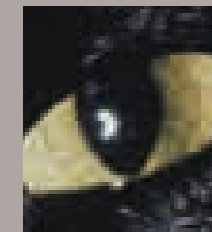
Ik heb thuis twee "logeerkatten". De een is rossig van kleur, en komt al sinds een poosje regelmatig het huis binnen wandelen wanneer de deur openstaat, en wanneer dit niet het geval is, krabt zij aan de deur tot ik opendoe.

Meestal gaat zij dan rechtstreeks naar de keuken en het liefst wil zij van mij een stukje

verse lever, maar gewoon kattenvoer lust ze ook. Daarna gaat ze op een bij haar kleur passende zetel liggen of ze springt op mijn bureau.

Wanneer ze haar buikje vol heeft gegeten en haar rondje door het huis heeft gedaan, gaat ze aan de deur staan om naar buiten te gaan. Maar niet voor ze eerst haar neus buiten heeft gestoken en zich ervan verzekerd heeft dat er geen gevaar dreigt. Deze kat, ik noem haar Tijger, heeft wel een eigenaar, maar die schijnt het erg druk te hebben en zo

Eigenlijk gedraagt onze kat zich een beetje tegenstrijdig: enerzijds zoekt ze toenadering, anderzijds bewaart ze voldoende afstand om op tijd te kunnen vluchten mocht dat nodig zijn. Soms denk ik dat veel mensen zich een beetje als deze kat gedragen als het over God gaat.

komt zij naar mij voor wat extra aandacht. Wanneer zij een keer een bewogen nacht gehad heeft, en gevochten heeft met andere katten, dan kan het gebeuren dat zij zelfs enkele dagen naar mij toekomt om van haar opgelopen verwondingen weer te genezen.

Heel anders is de zwart-witte kat. Blijkbaar heeft zij geen eigenaar en is ze erg angstig. In het begin liep zij alleen maar schuw door onze tuin en wanneer ze mij zag, rende zij hard weg. 's Nachts durfde zij ook wel het overgebleven kattenvoer van Tijger op te eten. Maar langzamerhand ontdekte ze dat ik nog meer kattenvoer had en dat er ook voor haar voldoende was. Ook ontdekte ze dat er in de zomer onder mijn balkon een schaduwrijk plekje was en in de winter een warm plekje in een oude zetel die in het tuinhuis stond. Maar iedere keer wanneer iemand in haar buurt kwam, verstopte ze zich angstvallig. Ze blaast naar mij wanneer ik haar wat te eten geef, maar ze staat toch voor de deur klagelijk te miauwen wanneer zij honger heeft. Sinds een poosje strijkt ze even langs mijn benen voor ze gaat eten. En een paar weken geleden ben ik begonnen haar voorzichtig aan te raken. Ze houdt daar wel van, maar ze blijft erg op haar hoede. Eigenlijk gedraagt ze zich een beetje tegenstrijdig: enerzijds zoekt ze toenadering, anderzijds bewaart ze voldoende afstand om op tijd te kunnen vluchten mocht dat nodig zijn.

Soms denk ik dat veel mensen zich een beetje als deze kat gedragen als het over God gaat. Aan de ene kant willen ze dat Hij hen helpt wanneer ze er zelf niet meer uit komen, ze willen wel contact, maar alleen op hun eigen voorwaarden, en met voldoende afstand om nog

te vluchten wanneer het nodig is.

De zwart-witte kat moet slechte ervaringen hebben gehad met mensen. Zij heeft ondertussen wel begrepen dat ik bezorgd ben om haar, maar toch vertrouwt zij mij niet. Elk onbekend geluid zorgt ervoor dat ze zich in panische angst uit de voeten maakt.

De rossige Tijger heeft heel andere ervaringen met mensen. Heel zelfbewust vraagt hij om eten, eigent hij zich een comfortabele plaats toe en doet alsof ons huis het zijne is. Soms vind ik het best zellig te zien hoe de zwart-witte kat vol verlangen de huiskamer inkijkt, waar Tijger languit in 'zijn' zetel ligt. Dat zou zij ook willen, maar zij is bang.

Zo is het ook vaak met veel mensen die negatieve ervaringen hebben opgedaan, met een van hun ouders, of iemand die ze vertrouwden. Zij verlangen naar een goede vader, zij verlangen naar geborgenheid en aandacht, maar tegelijkertijd vrezen ze nog een keer gekwetst te zullen worden. Andere mensen noch God durven ze meer te vertrouwen. Ze lijken wel te blazen naar wie te dicht-

bij komt.

Het is vreemd, maar ik houd van de zwart-witte kat. Het heeft veel tijd en moeite gekost om haar zover te krijgen dat ik haar mag aaien, en het heeft me een beetje doen begrijpen hoe het mogelijk is dat God van ons mensen houdt, ondanks dat wij vaak zo schuw of slecht gehumeurd zijn of zelfs tegen hem 'blazen'. Hij doorziet onze angst en begrijpt onze paniek. Misschien moet hij soms wel een beetje met ons lachen, zoals ik dat over die kat deed, toen ze weer eens wegstoof. En altijd weer opent Hij de deur - misschien dat we er op

Vraag vol vertrouwen, zonder enige twijfel. Wie twijfelt is als een golf in zee, die door de wind heen en weer wordt bewogen. enof 16 ..., vergis u niet: 17 elke goede gave, elk volmaakt geschenk komt van boven, van de Vader van de hemellichten; bij hem is nooit enige verandering of verduistering waar te nemen.

Bijbel, Jakobus hfdstk. 1 vers 6

een gegeven ogenblik toch durven binnengaan om te zien of ons vertrouwen misschien toch een beetje hersteld kan worden? Er hangt spanning tussen ons, die zwart-witte kat en ik... Misschien dat zij in de zomer, als de deur wat vaker openstaat, toch eens de moed heeft om binnen te stappen. Soms bewonder ik ook haar moed, want ondanks haar angst, blijft ze bij me langskomen.

Zo is er ook iets in beweging tussen God en de mensen die angst hebben. Hij verzorgt hen ook, al beseffen zij dat niet altijd. Het verlangen van ontmoeting en nabijheid is aan beide kanten aanwezig. God nodigt uit en zijn deur staat open. Soms duurt het lang voordat die mens in staat is op zijn uitnodiging in te gaan en van zijn weldaden (zegeningen) te genieten. Veel mensen zullen net als die kat in het begin, bij de minste tegenslag denken: misschien is God toch niet te vertrouwen. Maar zoals honger en kou de kat ertoe brengen haar angst te overwinnen en toch mijn nabijheid te zoeken, zo is het ook bij mensen: de nood brengt hen ertoe weer contact met God te zoeken.

De zwart-witte kat zou met wat voer en een goede slaapplekts genoeg kunnen nemen. Maar zij wil ook aangehaald worden. Ze heeft, haar angst ten spijt, affectie nodig.

Ik hoop dat op den duur haar vertrouwen zal groeien en haar paniek minder zal worden. Ik vertrouw erop dat onze relatie volgende zomer beter zal worden.

Bij mensen die veel hebben meegemaakt, ligt alles natuurlijk veel complexer dan bij deze kat. Toch loont het de moeite om zonder angst op Gods uitnodiging in te gaan. "Komt tot Mij allen die vermoeid en belast zijt, Ik wil u rust geven."

5 waarheden die je moet weten over God

1. De mens heeft geen persoonlijke relatie met God.

Nochtans verlangt God naar een intieme en vertrouwelijke band met jou, want je bent geschapen om te leven in relatie met je liefhebbende Schepper. Hij wil je leven zinvol maken en het vullen met Zijn liefde.

2. De afstand tussen de mens en zijn Maker is er doordat de mens Hem de rug heeft toegekeerd.

God schiep je met een vrije wil. Daarbij kreeg de mens de keuze te leven in gehoorzaamheid aan zijn Schepper, met alle positieve gevolgen vandien, ofwel toe te geven aan het kwaad, met alle negatieve gevolgen vandien. De meeste mensen kiezen voor het tweede, omdat die schijnbaar de meeste vrijheid biedt.

3. We kunnen niet uit eigen kracht bij God komen.

De scheiding tussen jou en God is onoverkomelijk. De vele pogingen om de relatie met God te herstellen, lopen telkens op niets uit. Welke inspanningen je ook levert, je slaagt er niet in om zelf terug contact te maken met God.

4. Jezus Christus is de brug tussen de mens en God.

Doordat je zijn geboden niet kunt houden, verdien je straf. Jezus heeft de straf voor je misstappen op zich genomen, toen Hij stierf aan het kruis. Als gevolg daarvan, kan Hij iedereen die dit erkent, vergeven. Op die manier staat er niets meer tussen jou en God in.

5. Geef je leven over aan Jezus Christus.

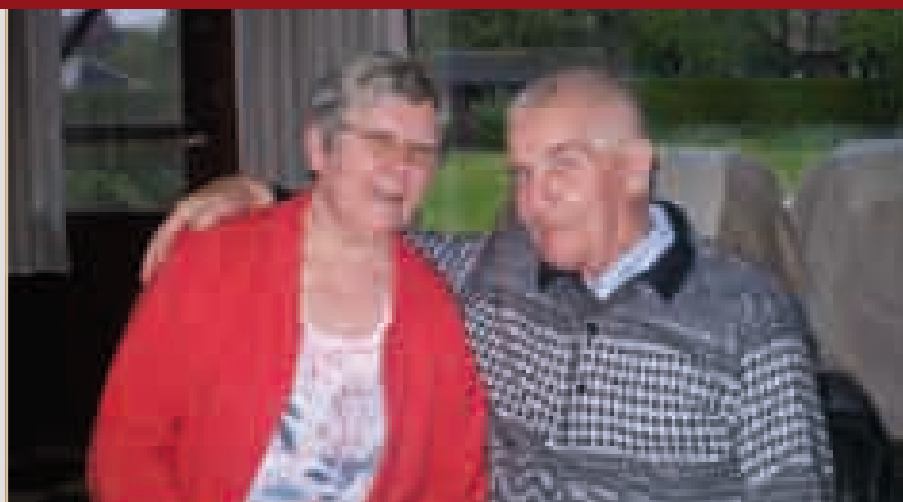
Als je beseft dat er een barrière is tussen God en jou, die je niet op eigen houtje kan overbruggen, geef dan toe dat Jezus Christus de brug is naar God. Hij heeft de weg vrijgemaakt en je moet dit enkel in geloof beamen. Als je dat doet, schenkt Hij je een volledig nieuw en eeuwig leven, komt Hij in je wonen en krijg je contact met Hem. Je kunt Hem iedere dag beter leren kennen, onder andere door het lezen van de Bijbel.

Geef in gebed jezelf aan Jezus. Dan ontvang je het echte leven en word je een geliefd kind van God. Voor eeuwig ...

Tevreden oud worden

Interview door
Yvan Thomas

Het was een druilerige dag toen ik naar Langemark reed, een dorp in de Westhoek van België. Deze gemeente werd vooral op de kaart geplaatst tijdens de Eerste Wereldoorlog toen er heel wat slag werd geleverd en er ook de eerste verschrikkelijke gasaanvalen plaatsvonden.

Ik ontmoet er Michel en Maria, respectievelijk 79 en 67 jaar oud. Op een stuk grond, dicht bij het centrum, hebben ze in 1978 een huis gebouwd met een grote tuin. Trots zegt Michel dat hij nog steeds zelf de tuin onderhoudt.

Michel komt uit een gezin met drie kinderen. Bij Maria is het wat ingewikkelder. Op 14-jarige leeftijd verloor ze haar moeder. Hierdoor moest ze als oudste van het gezin een tijd lang zelf instaan voor de

zorg voor broers en zussen. Het gezin telde toen al heel wat kinderen. Ze was dolgelukkig toen haar vader later hertrouwde, waardoor ze weer naar school kon. Maar ook dan kende haar schoolperiode een onderbreking door de ziekte van haar vader en van haar 'nieuwe' moeder. Later volgde ze bij Familiezorg een opleiding als 'bejaardenhelpster' en heeft ze gedurende een 13-tal jaar ook effectief deze job met plezier vervuld.

Michel werkte bij een bedrijf in Gentbrugge waar o.a. motoren voor schepen werden gebouwd. Tot aan zijn bruggensioen heeft hij dit werk volgehouden. Ik zeg wel volgehouden, want er was lange tijd sprake van een drieploegensysteem dat iedere dag wisselde. Daarbij was de overbrugging van de afstand Lange-

mark – Gent geen sinecure. Soms moest hij om 2 uur vertrekken van huis om dan rond 4 uur aan te komen in Gent en pas om 16 uur weer thuis te zijn. Door een ongeval aan zijn hand kreeg hij op het laatste een dagploeg. Pas nu zie ik dat zijn linkerhand enkele vingers mist.

Het was Maria's vader die de twee samenbracht. Zowel Michel als Maria waren in allerhande organisaties actief. Michel speelde toneel in Langemark, en bij een van de voorstellingen vielen ze voor elkaar... "Het leeftijdsverschil was voor ons geen belemmering om in het huwelijk te treden". "Ik was wel liever een tiental jaar vroeger getrouwd, maar dan zou Maria nog niet beschikbaar zijn geweest", grapt Michel.

Michel en Maria zijn katholiek opgevoed. Michel was tevreden met het leven dat hij leidde en bestempelde zich niet als een 'zoekende persoon'. Ook Maria was best tevreden met haar leven, hoewel ze bleef vasthouden aan elke traditie, zoals het kerkbezoek op kerstavond, Pasen, begrafenissen en het opzeggen van haar 'Acte van berouw', drie weesgegroetjes, het Onzevader...

Maar de broer van Maria was een overtuigd christen en hij liet hen niet met rust: hij wilde dat ze een keer met hem naar een Bijbelstudieavond zouden gaan. Michel noch Maria had daar zin in, maar om van het gezeur af te zijn, zijn ze dan toch een keer gegaan. "De spreker was een zekere Paul uit de omgeving van Gent, maar wij vonden het zo saai... Michel viel erbij in slaap. Maar we hadden het geprobeerd, en na onze beleefde excuses waren we van het gezeur van mijn broer af." legt Maria uit.

Maar voor Maria's broer was de kous niet af, en een paar jaar later dringt hij opnieuw bij Michel en Maria aan om samen met hem naar een Bijbelstudieavond te gaan. Michel en Maria besloten om hem nog één keer zijn zin te geven. Ze hoopten dat hij het daarna zou opgeven.

Zo trokken ze in 1989 naar Ingelmunster. Het huis waar deze studie doorging zat afgeladen vol. Michel en Maria waren onthutst door het enthousiasme van de spreker.

"We zaten met mond open te luisteren", vertellen ze. "Diezelfde avond begreep ik plots waar het over ging", zegt Maria blij. "Ik besepte voor het eerst wat het betekende om Jezus Christus persoonlijk te kennen en te ervaren. Dit heeft me nooit meer losgelaten." Michel had wat meer tijd nodig om alles te overdenken, maar ook hij maakte de keuze om overtuigd christen te worden. "We zouden deze geloofsovertuiging voor geen geld ter wereld willen missen", roepen ze in koor.

"De spreker van die avond, kondigde nadien een andere spreker aan, die volgens hem veel gedrevener was dan hijzelf. Het bleek om die fameuze Paul uit Gent te gaan, dus het was met enige tegenzin dat we terug naar hem gingen luisteren.

"Maar Paul was totaal veranderd. Het waren boeiende avonden. Mijn broer wees er echter op dat niet Paul, maar wijzelf veranderd waren", zei Maria. "En hij had gelijk, de Bijbel was niet langer een dood boek voor ons. We kenden de schrijver ervan..."

Of er dingen veranderden in hun leven? "Zeker", beaamt Michel. "Zo merken we dat bezit heel wat relatiever werd in ons leven. Het was niet meer een doel op zich. We begonnen meer zaken weg te geven aan anderen. We werden milder, minder egoïstisch. Het eigenaardige is juist dat we veel zaken gratis ontvingen in die tijd." Michel toont mij de antieken kast, een handdoekrekje, en een bloemenstandaard om zijn betoog

Michel was tevreden met het leven dat hij leidde en bestempelde zich niet als een 'zoekende persoon'.

Van klagen over allerhande kwaaltjes en over al wat fout loopt in de wereld van vandaag was bij dit bejaarde koppel absoluut geen sprake.

kracht bij te zetten: "Hoe meer je geeft, hoe meer je ontvangt."

Of er nadien nog moeilijkheden waren in hun leven? Reken maar. Zo denken ze met veel verdriet en pijn terug aan de zelfmoord van hun schoonzoon. Omwille van talrijke moeilijkheden, die maar geen oplossing kregen, zette hij een punt achter zijn leven. "We hebben toen echt Gods troost in ons leven ervaren", zegt Maria. "We hebben kracht geput uit ons geloof."

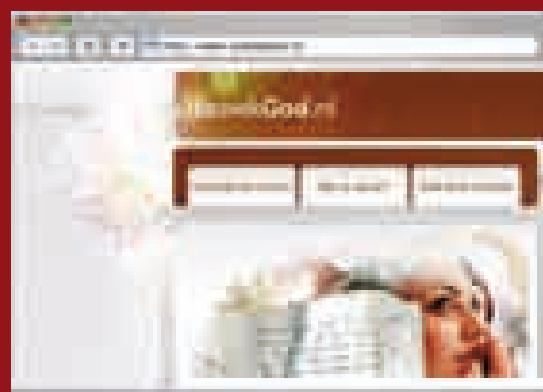
"Als je dit geloof niet hebt, zou je eraan kapot gaan", vult Michel aan. "Het is logisch dat de meeste mensen in een depressie belanden. Je wereld stort in op zo'n moment." Een precieze omschrijving hoe dit juist in zijn werk gaat, krijg ik niet. "Je moet eerst die relatie met een levende God ervaren, voor je het begrijpt."

Of ze nog dromen hebben? "Dat ik honderd jaar mag worden", grapt Michel. "En dat ik 89 jaar mag worden", vult Maria zonder nadenken aan. "We sterven dan beiden op hetzelfde moment. Voor ons zou dat een zegen zijn, om samen afscheid te nemen van dit leven en samen naar de Heer te gaan."

Op mijn terugweg denk ik nog wat na over dit gesprek. Op die manier wil ik ook wel oud worden. Ondanks de moeilijkheden, hebben deze mensen een echte zin voor hun leven gevonden en dit zie je ook in hun leven. Van klagen over allerhande kwaaltjes en over al wat fout loopt in de wereld van vandaag was

bij dit bejaarde koppel absoluut geen sprake. Enkel dankbare blijdschap over hun Heer, hun God.

Niet alleen kun je de Bijbel in boekvorm bekijken, bestuderen, nalezen. Ook op internetsites kun je meer te weten komen over de Bijbel, naslagwerken, bijbelevensmomenten, verenigingen, organisaties, enz... Neem alvast een kijkje.

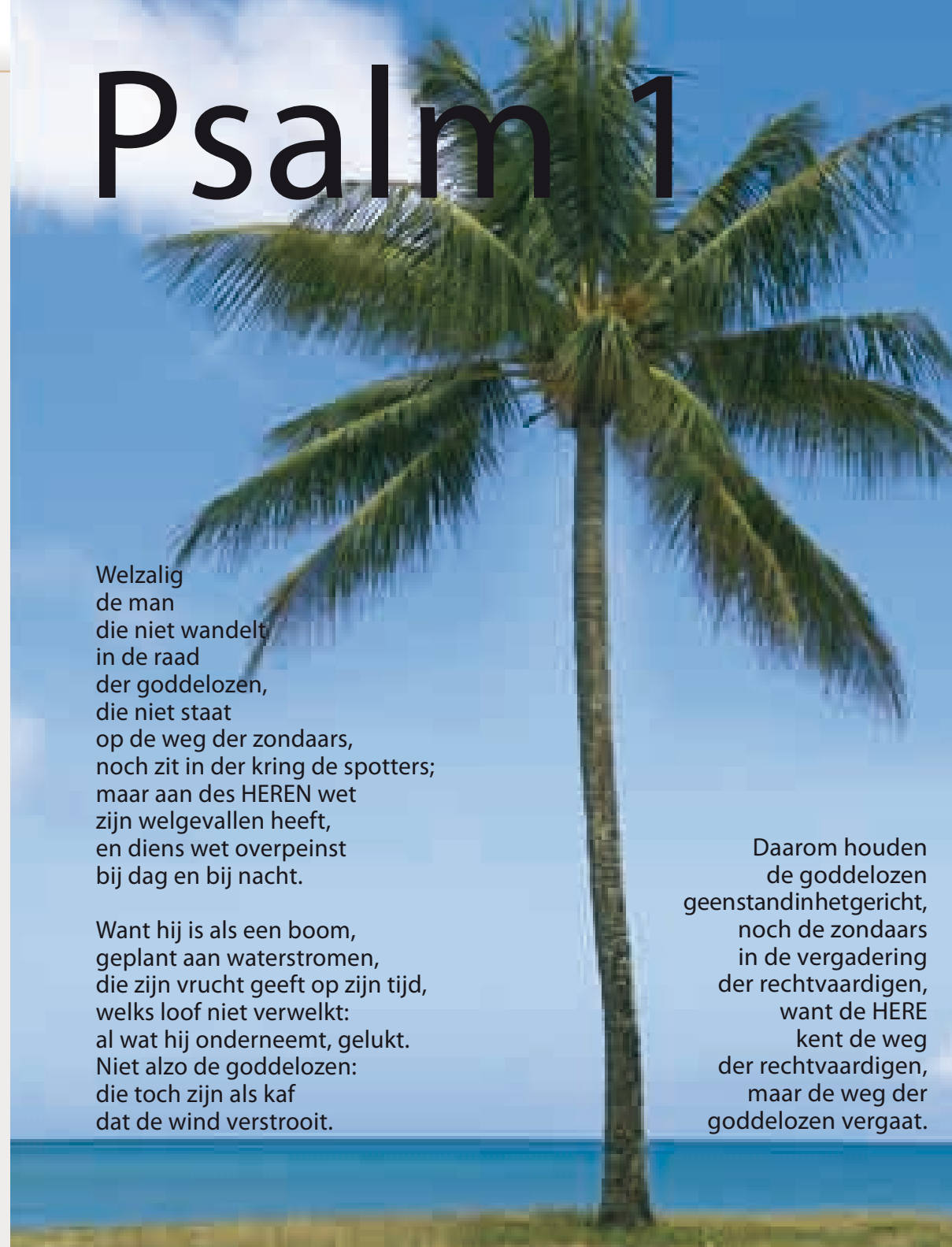

Psalm 1

Welzalig
de man
die niet wandelt
in de raad
der goddelozen,
die niet staat
op de weg der zondaars,
noch zit in der kring de spotters;
maar aan des HEREN wet
zijn welgevallen heeft,
en diens wet overpeinst
bij dag en bij nacht.

Want hij is als een boom,
geplant aan waterstromen,
die zijn vrucht geeft op zijn tijd,
welks loof niet verwelkt:
al wat hij onderneemt, gelukt.
Niet alzo de goddelozen:
die toch zijn als kaf
dat de wind verstrooit.

Daarom houden
de goddelozen
geen stand in het gericht,
noch de zondaars
in de vergadering
der rechtvaardigen,
want de HERE
kent de weg
der rechtvaardigen,
maar de weg der
goddelozen vergaat.

Goed rentmeesterschap

Noël Soetaert

De gemiddelde Vlaming gaat verstandig om met zijn geld en bezittingen. We beleggen ons geld op de meest voordelige wijze.

We zoeken uit wat het hoogste (en veiligste) rendement is, de hoogste opbrengst, de grootste zekerheid voor de toekomst... Investeren voor de toekomst...

De gemiddelde Vlaming gaat verstandig om met zijn geld en bezittingen. We kijken daarbij graag vooruit en leggen, als het kan, een 'appeltje voor de dorst' aan. Als het even kan, beleggen we ons geld op de (voor ons) meest voordelige wijze. Zonder financiële experts of beleggers te zijn, zoeken we graag uit hoe we het beste, met het hoogste rendement en zonder al te hoge risico's onze reserve centjes sparen.

Dat is goed rentmeesterschap. Niemand van ons die eraan denkt om te investeren in een zaak waarvan je op voorhand weet dat ze bankroet zal gaan en je alles kwijt zult spelen. Je zou moeten gek zijn om toch in zoiets te investeren! Ik ken mensen die verkeerd geïnvesteerd hebben en daarbij veel geld verloren. Ze kregen een koude douche te verwerken. Iemand zei dat hij door een hel was gegaan toen bleek dat zijn geïnvesteerde geld in rook was opgegaan...

We zoeken uit wat het hoogste (en veiligste) rendement is, de hoogste opbrengst, de grootste zekerheid voor de toekomst. Investeren voor de toekomst... En als we dit even geestelijk doortrekken. Als er een hel en een hemel bestaat, wie van ons zou kiezen om in de hel te investeren? Niemand natuurlijk.

Maar toch beslis je tijdens jouw leven hoe en waarin je je leven investeert. Kies ik voor een leven met God, of kies ik voor een leven waarin ikzelf centraal sta en er geen plaats is voor God?

Iemand vertelde me eens dat hij zijn best deed en dat hij leefde zonder anderen het leven moeilijk te maken, zonder te stelen, zonder te moorden, zonder dat hij God daarvoor nodig had. Hij stelde me de vraag: "Als er een God en hemel zou bestaan, zou God hem dan de hemel weigeren? Hij heeft toch goed geleefd?". Ik heb hem geantwoord met een vraag: "Als er tijdens jouw leven geen plaats is voor God, waarom zou je dan in de eeuwigheid bij God willen zijn?"

God biedt je de kans om dit leven met Hem door te brengen. Jezus Christus, de Zoon van God is mens geworden en heeft onze opstandigheid tegenover God aan het

kruis uitgeboet.

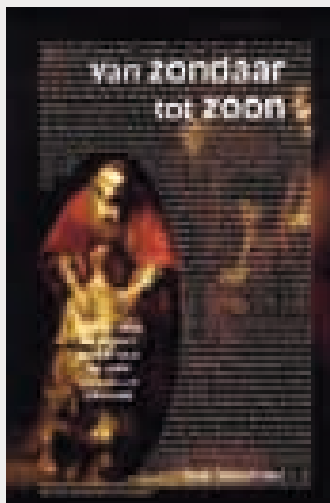
Investeer ik mijn leven in God? Aanvaard ik Jezus als mijn Verlosser? Investeer ik door Jezus in een eeuwige toekomst bij God? Jij bent de rentmeester van jouw leven, aan jou de beslissing.

citaat

Boekbespreking

Laat je erfenis niet liggen – Van zondaar tot zoon

Interview door
Rob Westerman

Kris Tavernier is 30 jaar, getrouwd en heeft twee leuke dochtertjes. Hij werkt al een paar jaar als verpleger. Naast zijn beroep en zijn gezin, heeft hij nog een grote passie: het bestuderen van de Bijbel. Hij is samen met zijn vrouw erg actief in de evangelische kerk in Maldegem, waar hij ook vaak spreekbeurten of zgn. 'Bijbelstudies' houdt. Die studie is zo belangrijk voor hem, dat hij er zelfs minder om gaat werken, om meer tijd aan de Bijbel te kunnen besteden. Ook het gezinsleven is hierop ingesteld. Wat hij uit de Bijbel opdoet, stelt hij, net als in zijn gewone job, ter beschikking van de mensen: via het gesproken woord in

vele kerken, maar ook via het geschreven woord. Onlangs verscheen zijn tweede boek "Van Zoon tot Zondaar". Naar aanleiding van deze publicatie ging Wegwijzer even langs voor een gesprek.

WW: Hoe kwam je op de idee om te gaan schrijven?

Kris: Het schrijven, zowel van artikelen als van boeken, is mij eerder 'overkomen' dan dat ik het gepland had. Een kleine negen jaar geleden begonnen we in onze kerk met een 'krantje' voor de leden. In de eerste editie daarvan heb ik mijn eerste artikeltje geschreven. Van toen af ging de bal aan het rollen.

WW: Waarom bestudeer je de Bijbel?

Kris: Omdat er geen ander boek is dan de Bijbel dat het waard is om zo intens bestudeerd te worden. Het is een levend boek dat ook vandaag nog niets aan waarde heeft ingeboet. De Bijbel was en is nog steeds bepalend voor het leven van miljoenen mensen. Hoe kan het ook anders? De Bijbel gaat over God en over Jezus Christus. God laat zich kennen in de Bijbel.

Wie de Bijbel niet leest en bestudeert, zal blijven rondlopen met de grote levensvragen. Wat is de zin van het leven? Bestaat God en wie is Hij dan? Is er leven na de dood? De Bijbel geeft op al die vragen het antwoord.

WW: Waarom dan juist dit boekje, "Van zondaar tot zoon"?

Kris: Ik was getroffen door de inhoud van hoofdstuk 15 uit het evangelie van Lucas. Voor velen is het is een vrij gekend gedeelte, maar ik bemerkte bij mezelf dat ik de diepe inhoud ervan nog niet begrepen had. Daarom begon ik het hoofdstuk intensief te bestuderen en kreeg ik het voorneemen om er een serie artikelen over te schrijven. Het groeide uit tot vijf volwaardige hoofdstukken en na overleg werd het een boekje.

"Een zondaar zou je kunnen omschrijven als iemand die geen rekening houdt met God. Hij/zij ontkent het bestaan van God en leeft het leven naar eigen inzicht."

WW: Denk je dat er nood is aan dit soort lectuur?

Kris: Eigenlijk zou je dat aan de uitgever moeten vragen, maar zelf heb ik veel geleerd van wat anderen geschreven hebben. Al vroeg had ik het verlangen om ook zelf aan anderen uit te delen wat ik mocht ontdekken in de Bijbel. Zo gaan we als het ware samen, wereldwijd, op zoek naar de betekenis van een stuk uit de Bijbel en naar een beter kennen van God.

Om een hoofdstuk in de Bijbel te bestuderen neem je er al vlug enkele bijbelcommentaren bij. Niet iedereen komt er echter toe om die te doorworstelen en vaak zijn ze erg technisch van aard. Daarom heb ik geprobeerd om een Bijbelgedeelte in verstaanbare taal voor iedereen duidelijk te maken.

WW: Zou je iets meer kunnen vertellen over de titel? Het klinkt nogal geheimzinnig en zelfs een beetje dramatisch.

Kris: Wel, waarschijnlijk weet je dat in Lucas hoofdstuk 15 drie verhalen staan. De verhalen die hij noteerde, worden ook gelijkenissen genoemd, het zijn de parabels die Jezus vertelde. Elk van deze drie verhalen toont ons de liefde van God en de genade die daaruit voortvloeit. Die liefde van God strekt zich uit tot de zondaars. Een zondaar zou je kunnen omschrijven als iemand die geen rekening houdt met God. Hij/zij ontkent het bestaan van God en leeft het leven naar

De Bijbel is een levend boek dat ook vandaag nog niets aan waarde heeft ingeboet.

eigen inzicht. In dat leven heeft God geen plaats, en op zich kan je dat eigenlijk wel dramatisch noemen. Maar God daarentegen, heeft wel een plaats voorzien voor deze "zondaar". Het al dan niet erkennen van het bestaan van God is geen bewijs voor het al dan niet bestaan van God! God weet dat iedereen die met Hem geen rekening houdt een verschrikkelijke toekomst tegemoet gaat. Het is heel logisch: leef je hier niet met God, dan zal dit later – na de dood – ook niet het geval zijn. Dit is de hel: ver van God verwijderd zijn. Dat wil zeggen ver van al het goede, het zuivere, het mooie dat je je kunt inbeelden, en bovenal ver van Zijn liefde. Het is eigen aan God dat Hij ons liefheeft, en dat Hij niet wil dat er iemand van Zijn liefde verstoken blijft. Over die aandacht die God voor elk mens heeft, gaat mijn boek. De plaats van elke "zondaar" in Gods hart. In het derde verhaal, de gelijkenis van de verloren zoon, gaat het over een zoon die dat aan de lijve mag ondervinden. Vandaar: van zondaar tot zoon. God wil dat wij Zijn geliefde "zonen" worden.

WW: Welke rol heeft je persoonlijke ervaring gespeeld bij het schrijven van dit boek?

Kris: Natuurlijk is het boekje eigenlijk ook heel persoonlijk, omdat ik mezelf geen haar beter acht dan een zondaar. Ik heb zelf ook geleefd zonder God en nog steeds slaag ik er niet in om altijd te leven zoals God het bedoeld heeft. Maar ik heb wel God leren kennen. Ik heb ontdekt wat God vanuit Zijn liefdevol hart

Dit is de hel: ver van God verwijderd zijn. Dat wil zeggen ver van al het goede, het zuivere, het mooie dat je je kunt inbeelden, en bovenal ver van Zijn liefde.

wil geven aan ieder mens, als die het maar wil aanvaarden. Ik hoop met dit boek dat nog heel veel mensen dat zullen ontdekken en de weg zullen gaan van zondaar tot zoon. Niemand zegt toch "Neen bedankt" wanneer hij een erfenis ontvangt? Toch bedanken de meeste mensen voor al het goede dat God hen wil geven, hier en nu, en later.

- 1 Noot van de redactie: Artikels van Kris Tavernier en vele anderen zijn te vinden op de downloadpagina van www.oudesporen.nl.
- 2 Noot van de redactie: Het blad zal 'Focus' heten
- 3 Noot van de redactie: Het boek heet 'Jezus vinden in de tabernakel' en is uitgegeven bij uitgeverij Medema.

www.erts.org

ERTS (Evangelische Radio en Televisie Stichting) verzorgt tv- en radiouitzendingen op de nationale zender.

De radio-uitzendingen kunt u beluisteren elke 1ste en 3de woensdagavond van de maand, om 19 uur, en in de voormiddag op christelijke feestdagen, op Radio 1.

De tv-uitzendingen kunt u bekijken op Canvas.

Wegwijzer...

is een uitgave van evangelische christenen. Er zijn wereldwijd honderdduizenden evangelische kerken. In België zijn er zo'n driehonderd door de overheid erkende evangelische kerken. (Je leest er meer over op www.alliantie.org). We geloven wat de Bijbel zegt over God en de mens. God heeft de mens lief en wil ons nieuw leven geven.

Coördinatie: Dieter Schleppi,
p/a Moerkerksesteenweg 56,
8310 Brugge.

Tel.: 050 37 54 57
Mail: wegwijzer@hetgoedeboek.be

Redactie: Johan Leroy, Marieke Rommel, Dieter Schleppi, Yvan Thomas, Rob Westerman.
Vormgeving: Jehtron

© Overname van artikelen is mogelijk, mits voorafgaande toestemming van de uitgever.

Ontdek de Bijbel per post

Wil je zélf eens de Bijbel lezen, en weet je niet goed hoe te beginnen?

Wegwijzer helpt je graag. We bieden je de unieke kans om een schriftelijke bijbelstudie te volgen, die je inleidt in de rijke wereld van Gods Woord.

Vul de bon in en je ontvangt van ons alle informatie.

Ja, ik wil de Bijbel ontdekken per post!

Naam: _____

Adres: _____

☐ ***Ik heb nog geen Bijbel (eventueel aankruisen)***

Stuur deze bon naar Wegwijzer, Lambermontlaan 158, 1030 Brussel.

Abonnement

Wil je een abonnement nemen op Wegwijzer?

Of wens je iemand een abonnement te schenken?

Vul de bon in, stuur 'm op, en jij of je kennis ontvangt per post voortaan viermaal per jaar Wegwijzer.

Je betaalt slechts € 7,5 voor een heel jaar.

☐ ***Ik neem een abonnement op Wegwijzer***

Naam: _____

Adres: _____

☐ ***Ik schenk een abonnement***

Naam en adres van de persoon die het geschenkabonnement ontvangt:

Stuur deze bon naar Wegwijzer, Lambermontlaan 158, 1030 Brussel.

Hoe je in de hemel kunt komen...

Hemel

We kunnen allen in de hemel komen,
zonder gezondheid
zonder rijkdom
zonder roem
zonder geleerdheid
zonder cultuur
zonder schoonheid
zonder vrienden
zonder tienduizenden andere dingen
maar we kunnen nooit in de hemel
komen zonder Jezus Christus.

Uit 'Vrijheid voor gevangenen' van Corrie Ten Boom

Vriendelijk aangeboden door: